

ת"פ 23130/11/13 - מדינת ישראל נגד שחף הבר

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 23130-11-13 מדינת ישראל נ' הבר
בפני כב' השופט בכיר יצחק יצחק

בעניין: מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד אלכס ישראלוב
נגד
שחף הבר
המאשימה
ע"י ב"כ עו"ד ברק כהן
הנאשם

הכרעת דין

מבוא

1. כתב האישום מייחס לנאשם עבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש, וזאת על פי סעיף 380 לחוק העונשין, תשל"ז 1977.

על פי עובדות כתב האישום בתאריך 24.3.10 בשעה 15:30, ברחוב פלורנטין 3 בתל אביב, ביקר הנאשם בעסק שהיה בבעלותו, ביחד עם ילדיו.

באותן נסיבות, הגיע למקום הנאשם אשר גר בשכנות לעסקו של המתלונן, ותקף אותו שלא כדין בכך שהכה בפניו של המתלונן בשלוש מכות אגרופ וועזב את המקום.

כתוצאה מהתקיפה, נזקק המתלונן לטיפול רפואי, ואובחנו רגישויות בגשר האף, שטף דם בעין ונפיחות קלה.

פרשת התביעה

2. אין חולק, כי בין הנאשם למתלונן היתה מערכת יחסים טעונה שבמהלכה הוגשו תלונות בכל הקשור לעסקו של המתלונן אשר היה בסמוך לבית מגוריו של הנאשם.

3. **עד תביעה 1, המתלונן גיל אולשטיין**, העיד כי ביום האירוע הרסו את הבנין בו היתה לו חנות. לדבריו, הגיע עם שלושת ילדיו הקטינים ועד תביעה 2, פטרובסקי ליאור, על מנת לראות את פעולות

עמוד 1

ההריסה. לפתע, ניגש אליו הנאשם, קילל אותו וחבט בו בשלושה אגרופים בפניו. לדבריו, היה המום כתוצאה מתקיפה זו, שכתוצאה ממנה זב דם בכמות גדולה.

(פרוטוקול מיום 29.4.14, עמ' 4, שורות 13-23).

4. במסגרת חקירתו אישר העד, כי היה סכסוך בינו לבין הנאשם על רקע הפעלת עסקו של המתלונן במקום, דבר אשר גרר אחריו תלונות רבות אצל הרשות המקומית המתאימה.

5. המתלונן נשאל במסגרת חקירתו הנגדית האם פני הדברים שונים, דהיינו המתלונן הוא זה שתקף את הנאשם, וכי הסיבה להגשת התלונה על ידי המתלונן הינה בבחינת הגנה קודם שהנאשם יפנה למשטרה. תשובת המתלונן לטענה זו היתה שאין בדברים אלה ממש.

עוד הוסיף המתלונן, כי לאחר שהותקף הלך לביתו, ובהמשך הלך לטיפול.

6. **עד תביעה 2, פטרוקובסקי ליאור**, העיד כי ביום האירוע נסע עם המתלונן ושלושת ילדיו של המתלונן על מנת לצפות בבניין בו שכנה פיצרייה שהיתה בבעלות המתלונן. לדבריו, המתלונן התעכב מאחוריו, תוך שהוא מתווכח עם הנאשם. או אז הבחין בנאשם כשהוא תוקף את המתלונן באמצעות שלושה אגרופים בפרצופו, וכתוצאה מכך פצע אותו. לאחר מכן, המתלונן הסיע את העד לביתו והמשיך לקבל טיפול רפואי. העד מוסיף, כי המרחק בינו לבין המתלונן והנאשם היה חמישה מטרים. העד מציין, כי המתלונן היה מופתע מאוד. אשר על כן, עזבו את זירת האירוע מהר ככל שניתן. לדברי העד, התקיפה התרחשה בפתח הבניין.

(פרוטוקול מיום 29.4.14, עמ' 12, שורות 14-19).

7. עוד יצוין, כי המתלונן ועד זה הינם קרובי משפחה. העד הוסיף, כי מסר הודעתו במשטרה רק לאחר חודש מהאירוע, וזאת בעקבות פניית המשטרה אליו. עוד ציין העד, כי בתום ההתרחשות הנאשם הלך לקבל טיפול רפואי, אך העד לא הצטרף אליו.

8. על מערכת היחסים בין הנאשם למתלונן סיפר העד כי שמע על תלונות של הנאשם כנגד המתלונן באשר להפעלת עסקו אשר היה בסמוך לביתו של הנאשם. העד מציין, כי האירוע היה בקרבת בנין, אך אין הוא זוכר אם היה הדבר ממול לבניין, בזירת האירוע או מספר מטרים לידו. כל זאת ליד פתח הבניין. העד מכחיש מכל וכל את טענת הסניגוריה, לפיה המתלונן הוא זה שתקף את הנאשם.

9. התביעה הגישה דו"ח עימות ת/2, ממנו עולה כי המתלונן מטיח בנאשם את הטענה לפיה הנאשם, קילל אותו והכה בו בשלושה אגרופים בפניו. הנאשם הכחיש במסגרת העימות את תלונות המתלונן, ולדבריו היה ביניהם סכסוך משפטי בנוגע לעסקו של המתלונן שנמשך כשלוש עד ארבע שנים,

כשבמהלך סכסוך זה הוגשו תלונות נגד המתלונן.

10. המתלונן אומר, כי מעולם לא הכה את הנאשם באגרופים, ולדבריו המתלונן מונע מנקמה עקב תלונות שהוגשו נגדו, כמפורט לעיל. עוד הוסיף הנאשם את הדברים הבאים:

"הוא וחבר שלו תקפו אותי מילולית".

(דו"ח ביצוע עימות ת/2, עמ' 2, שורות 17-18).

11. הוגשה תעודה רפואית ת/3, ממנה עולה כי המתלונן התייצב אצל רופא בתאריך 26.3.10, והממצאים הרפואיים שנמצאו היו רגישות בגשר האף, שטף דם בעין ונפיחות קלה.

אין חולק, כי הנאשם זומן לחקירה מעל שנה וחצי לאחר האירוע. ניסיונות איתורו של הנאשם היו בשנת 2012. על כך לא היה כל הסבר בעת מתן עדותו של גובה ההודעה, עד התביעה טלעת גאנם.

פרשת ההגנה

12. במסגרת עדותו של הנאשם, שב הנאשם וציין את מערכת היחסים העכורה בינו לבין המתלונן, כשהוא טוען כי הפעלת העסק על ידי המתלונן היתה כרוכה במטרדים רבים, ובכלל זה הפעלת מוזיקה בקול רם.

לדבריו, ביום האירוע חזר מהשוק עם אופניו, כשברשותו שקיות ומצרפים. ברחוב הסמוך לביתו פגש את המתלונן ואדם נוסף, ולפתע המתלונן האשים אותו בהריסת חייו. לדבריו, הנאשם תקף אותו, ולעניין זה מסר את הדברים הבאים:

"הוא התחיל לקפוץ עלי עם אגרופים באוויר, כשחברו מאחוריו. הדפתי אותו החוצה מתוך הבנין, נעלתי את הדלת ועליתי לביתי".

(פרוטוקול מיום 2.12.14, עמ' 23, שורות 7-10).

13. כשנאמר לנאשם כי קיים בחור בשם ליאור (עד תביעה 2) המתאר את תקיפת המתלונן על ידו, אמר הנאשם:

"שני אנשים באים ותוקפים אותי בפתח ביתי".

(עמ' 23, שורה 18).

14. כשנשאל מה כוונתו בכך ששניים תקפו אותו השיב הנאשם, כי המתלונן נכנס דרך הדלת, והאדם השני נכנס אחריו, תוך שהוא מתכוון לעד תביעה 2. כשנשאל בביהמ"ש מדוע לא ציין במשטרה ובעימות כי המתלונן נופף באגרופים באוויר, תוך שהוא ניגש אליו, ואף לא אמר כי המתלונן קפץ עליו, השיב הנאשם כי דברים אלה נכתבו על ידי שוטר, ולא על ידו, ואין זו שפתו. הנאשם עוד הוסיף, כי הגיעו אליו שני אנשים ותקפו אותו בביתו שלו.

(עמ' 24, שורות 12-16).

15. הנאשם אף ציין, כי במהלך המגע הפיזי גונן על עצמו בדרך של הרמת ידיו ודחיפת המתלונן.

(שורות 24-28).

16. בהמשך חקירתו של הנאשם טען הנאשם, כי במהלך ההתרחשות איימו עליו ותקפו אותו בתוך ביתו. הלשון בה נקט המתלונן הינה לשון רבים ולא יחיד. לדבריו, הראשון, הוא זה שתקף אותו, ואילו **השני "בא בתור גב"**.

(עמ' 25, שורות 20-22).

17. הסניגוריה טוענת כאלה ואחרות באשר לתעודה הרפואית או מועד עריכתה באופן שהדברים אינם מתיישבים עם דברי המתלונן. עוד מעלה הסניגוריה טענות באשר לזירת האירוע המדויקת ולגרסת המתלונן, לפיה צפה רק בשלבי הריסה. טענה זו אינה נכונה, שכן ביום האירוע הבנין בו היה עסקו של המתלונן היה כבר הרוס. טענת הסניגוריה היא, כי המתלונן מונע מרגש של נקמה על רקע תלונות שהוגשו נגדו על ידי הנאשם.

דין והכרעה

18. כעולה מחומר הראיות, אכן מדובר במערכת יחסים עכורה בין הנאשם למתלונן, וזאת בהקשר של ניהול עסקו של המתלונן בסמוך לביתו של הנאשם.

19. כאמור, ביום האירוע הגיע המתלונן עם קרובו, עד תביעה 2, ושלושת ילדיו הקטינים, על מנת לחזות בהריסת הבנין בו היה עסקו שנים רבות. המתלונן העיד על מערכת היחסים בינו לבין הנאשם, ולדבריו הותקף על לא עוול בידו ביום האירוע. לא מצאתי ממש בדברי הנאשם, לפיהם המתלונן הוא זה שניסה לתקוף אותו באשר גרסת המתלונן נתמכת בעדותו של עד תביעה 2, אשר נכח בזירת האירוע, וראה את כל ההתרחשות לנגד עיניו.

20. תימוכין בגרסת המתלונן ניתן למצוא בתעודה רפואית אשר הוגשה לביהמ"ש, ובה קיימים ממצאים על

פגיעות בפניו. המתלונן היה עקבי בכל עדותו, וגם במסגרת העימות הטיח בפני הנאשם את העובדה כי הנאשם תקף אותו ופגע בפניו.

21. הנאשם במסגרת הודעתו במשטרה ת/1 מסר תחילה, כי הנאשם תקף אותו בביתו שלו, וכך גם **חברו**. בהמשך, נשאל האם חברו תקף אותו, והשיב תשובה שלילית.
(עמ' 2 להודעתו ת/1, שורות 11-19).

22. במסגרת העימות טען הנאשם, כי הותקף מילולית על ידי המתלונן ו**חברו** שהיה במקום. למעשה ניתן להתרשם, כי **הנאשם אינו עקבי כלל וכלל בכל הקשור למעורבותו של עד תביעה 2 באירוע**.

עוד יודגש, כי עד תביעה 2 שנכח בהתרחשות עצמה, **לא נשאל ולו שאלה אחת באשר למעורבות לכאורית שלו באירוע**, אם באופן פיזי ואם באופן של איום כזה או אחר כלפי הנאשם. משמעות הדבר היא, כי **גרסתו של הנאשם בעניין זה אין לה כל אחיזה בחומר הראיות**.

23. הנאשם טען במסגרת עדותו, כי נהג **כאיש שומר חוק** בכך שפנה לרשויות והגיש תלונות רבות על כך שהמתלונן מנהל את עסקו שלא כדין. על רקע מערכת היחסים הטעונה בין הצדדים, אין כל הסבר לנאשם מדוע דווקא בהתרחשות אלימה **ופלילית**, כפי שהוא טוען לה מצד המתלונן כלפיו, לא מצא מקום להגיש תלונה למשטרת ישראל, כאשר בעבר, נהג להתלונן פעמים רבות על הפרת חוק זה או אחר על ידי המתלונן שניהל את עסקו.

24. אני מקבל את גרסת המתלונן, לפיה אין זה סביר כי בא עם שלושת ילדיו הקטינים ובנוכחותם ביקש לפגוע בנאשם ולתקוף אותו. נהפוך הוא, גרסת המתלונן באשר להימצאותו בזירת האירוע עם ילדיו הקטינים ועד תביעה 2, מקובלת עלי לחלוטין.

אל מול גרסה עקבית, שלמה ועניינית של המתלונן, עומדת גרסת הנאשם, בה יש סתירות לא מעטות היורדות לשורשו של עניין.

עדות המתלונן **מגובה בתעודה רפואית**, והחשוב מכל בעדותו של עד תביעה 2, שהיה עד ראייה.

מצאתי מקום לקבוע, כי גרסת המתלונן ועד תביעה 2 מהימנה, ואני דוחה את גרסת הנאשם כבלתי מהימנה לחלוטין.

25. סוף דבר, אני מרשיע את הנאשם בעבירה המיוחסת לו.

